

резултатитѣ си. Работи ли безъ любовь, резултатитѣ му ще бждатъ плачевни. Който учи съ любовь, радва се на успѣхитѣ си. Само такъвъ човѣкъ може да стане ученъ. Приложете любовта като методъ при самовъзпитанието, за да развиете и най-малкитѣ дарби, вложени въ васъ. Любовта изключва всѣкакво обезсърдчаване. Колкото пжти и да паднете, пакъ ще станете. Дали ще изгубите имането си, или здравето си, пакъ ще ги придобие. Човѣкътъ на любовта не губи нищо. Временно може да изгуби нѣщо, или да се лиши отъ него, но пакъ ще го придобие. Въ любовта има само печалби и придобивки.

Като ученици, вие трѣбва да гледате оптимистически на живота. Каквото и да ви се случи, приемайте го съ радостъ. Отнасяйте се съзнателно къмъ мжнотиитѣ си, за да откриете ценното, което се намира въ тѣхъ. Всѣка мжнотия, всѣко страдание носятъ известни блага. Използвайте благата, които радоститѣ и страданията ви носятъ въ живота. Въ всичко виждайте проявитѣ на великата Божия Любовь, Мждрость и Истина. Този е правиятъ методъ, който можете да приложите при самовъзпитанието.

— Само проявената Божия Любовь, само проявената Божия Мждрость, само проявената Божия Истина носятъ пълния животъ.

*

22. Лекция отъ Учителя. държана на 6. февруарий, 1931 г. София. — Изгрѣвъ.